

„näe imed, et seal ei tule mu sulane Madis, noh, ma maksan talle oma palga kätte.“ Sai seda ööldud, wärawad prantsatasid lahti, ja tema kargab lipsti wälja nagu kas, hakkab Maditse rindust kinni ja kisub ta südamest ühe hea pentäie werd wälja, wiskab mõned tilgad ülesse taewa poole, ütleb: „Se olgu sinu eest!“ jälle mõned tilgad: „Se on su poja Kristohwri eest!“ ja kolmat korda weel: „Se olgu sinu poja poja eest!“ Madis tunneb põrguwalu südames, aga ei wõi keelda, peab kannatama.

Hommiku wara rääkis seda unenägu oma naesterahwale üles; sesinane waene loom tahtis meelt peagi ärabeita, nii oli tema ehmatand; hakkas nutma ja meest Jumala feeli paluma, et pidi ommeti waese ilmasüüta inimese peale armu heitma ja mite meelega ise enese ja oma laste kaela nii suurt õnnestust koormama. Aga mees ei tahtnud niisamuti kui Pilatus oma naese manitsemist ja palumist kuulda wõtta, waid käs kis meest kohtupaika wia. Wõlla al, kui mehel juba

kõis kaelas, ütles Madis salaja tema kõrwa: „Waata nüüd, Mihkel, wiinamäed lähewad odawaks!“ Siis mees hakand suure healega ikitama ja nutma, sirutand kät Maditse poole ja öölnud: „Oh sina kuri ja üleannetu loom, se olgu sulle tõeste teada, et sa pead otjust andma Jumalale, mispärast sa mind oled surma kätte annud, ja miks sa mu naese leseks ja mu lapsed waesteks lasteks oled teinud.“ — Madis Pühler, ennegu homne pääw algab, kutsun mina sind Jumala kohtu järje ete wastust anda su ülekohtuse töö pärast!“ Sai ta neid sõnu ööldud, lükati teda redelist maha ja ta heitis oma hingge.

Koormatud südame tunnistusel on wali heal juures, ei saagi inimene tema eest kõrwad nii kinni sulutud, et enam ei peaks kuulma tema noomimist ja ahwardamist. Si Maditsel rahu kuskil pool sel pääwal. Enne lõunat pärast mehe poomist jooksis rahuta majas edasi tagasi, nagu oleks kuriwaim ta kannul, ühest toast lippus teisise, siis läks põõninggule, sealt ruttas alla keldrisse otsegu põleks elaw tuli ta jalge al. Pärast lõu-